

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2022:018.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Dosar nr. #####/1752/2018

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

DECIZIA PENALĂ NR. ###/A/2022

Ședința publică din data de 15 iulie 2022

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : ##### – ##### #####

JUDECĂTOR : ##### – ##### #####

GREFIER : #####-##### #####

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj reprezentat prin procuror: #####
#####

Pe rol fiind soluționarea apelului declarat de către apelanții-inculpați ##### și #####, împotriva sentinței penale nr. ##/2022, pronunțată de către Judecătoria Jibou, în dosarul nr. #####/1752/2018, în care s-a dispus trimiterea în judecată a apelantului-inculpat ##### pentru comiterea infracțiunii de infracțiunii de lovire sau alte violențe și amenințare, prev. de art. 193 alin. 2, art. 206 alin 1, art. 228 alin. 1 și 229 alin 2 lit. b, totul cu aplicarea art. 38 alin 1 Cod penal și a apelantei - inculpate ##### pentru comiterea infracțiunii de lovire sau alte violențe, violare de domiciliu, fapte prev. de art. 193 alin. 2, 224 alin. 1, totul cu aplicarea. art. 38 alin 1 Cod penal.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că mersul susținerilor și dezbaterilor părților sunt consemnate în cadrul încheierii de ședință din data de 29 iunie 2022, încheiere care face parte integrantă din prezenta.

C U R T E A

Asupra apelului penal de față,

Prin sentința penală nr. ## din 4 februarie 2022 pronunțată în dosarul nr. #####/1752/2018 a Judecătoriei Jibou, a fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal.

A fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1, 2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

A fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1,2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

A fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa închisorii de de 3 luni pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, prevăzută de art. 206 alin. 1 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

În baza prevederilor art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea, 2 ani închisoare, la care s-a adăugat 1/3 din totalul celorlalte pedepse de 15 luni, respectiv 5 luni, rezultand în final 2 ani și 5 luni închisoare.

În baza art. 91 și art. 92 Cod penal s-a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 2 ani și 5 luni închisoare aplicată prin prezenta, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani, termen care se va calcula de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Supravegherea inculpatului a fost efectuată de Serviciul Probatiune #####.

Pe durata termenului de supraveghere inculpatul a fost obligat a respecta măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. 1 lit. a, b, c, d, e Cod penal constând în prezentarea la Serviciul Probatiune #####, la termenele care se vor fixa, primirea vizitelor consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea, anunțarea în prealabil a schimbării domiciliului sau a oricărei deplasări pe o durată mai mare de 5 zile, să comunice schimbarea locului de muncă și să comunice informațiile și documentele de natură să permită verificarea mijloacelor de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b Cod penal s-a impus inculpatului obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de serviciul de probatiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul prevederilor art. 93 alin. 3 Cod penal inculpatul a fost obligat a presta munca neremunerată în folosul comunității, pe durata de 120 de zile, care se va executa integral într-un an, conform art. 57 din Legea

nr. 253/2013.

Inculpatul a fost obligat a presta munca în folosul comunitatii în condițiile și cu respectarea prevederilor art. 57 raportat la art. 47-54 din Legea nr. 253/2013.

Instituația unde inculpatul va presta munca în folosul comunității se va stabili conform prevederilor art. 51 din Legea ##### dintre primăria localității de domiciliu/reședință a inculpatului și parohia cultului religios căruia îi aparține inculpatul, din aceeași localitate.

În baza art. 404 Cod proc. pen. s-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 96 Cod penal. A fost condamnată inculpata #####, fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în Sălățiș, #####, având CNP #####, domiciliată în #####, ##### nr. 185, #####, de cetățenie română, fără antecedente penale, la pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1,2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

A fost condamnată inculpata ##### la pedeapsa închisorii de 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1,2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####(#####) #####.

A fost condamnată inculpata ##### la pedeapsa închisorii de 3 luni pentru săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 alin. 1 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

În baza prevederilor art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea, 6 luni închisoare, la care s-a adăugat 1/3 din totalul celorlalte pedepse de 9 luni, respectiv 3 luni, rezultând în final 9 luni închisoare.

În baza art. 91 și art. 92 Cod penal s-a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 9 luni închisoare aplicată prin prezenta, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani, termen care se va calcula de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Supravegherea inculpatei a fost efectuată de Serviciul Probatiune #####.

Pe durata termenului de supraveghere inculpata a fost obligată a respecta măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. 1 lit. a, b, c, d, e Cod penal constând în prezentarea la Serviciul Probatiune #####, la termenele care se vor fixa, primirea vizitelor consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea, anunțarea în prealabil a schimbării domiciliului sau a oricărei deplasări pe o durată mai mare de 5 zile, să comunice schimbarea locului de muncă și să comunice informațiile și documentele de natură să permită verificarea mijloacelor de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b Cod penal s-a impus inculpatei obligația de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de serviciul de probatiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul prevederilor art. 93 alin. 3 Cod penal inculpata a fost obligată a presta munca neremunerată în folosul comunității, pe durata de 120 de zile, care se va executa integral într-un an, conform art. 57 din Legea nr. 253/2013.

Inculpata a fost obligată a presta munca în folosul comunitatii în condițiile și cu respectarea prevederilor art. 57 raportat la art. 47-54 din Legea nr. 253/2013.

Instituația unde inculpata va presta munca în folosul comunității se va stabili conform prevederilor art. 51 din Legea ##### dintre Primăria localității de domiciliu/reședință a inculpatului și parohia cultului religios căruia îi aparține inculpata, din aceeași localitate.

În baza art. 404 Cod proc. pen. s-a atras atenția inculpatei asupra prevederilor art. 96 Cod penal. În baza prevederilor art. 397 Cod proc. pen. raportat la prevederile art. 1357 Cod civil s-a admis în parte acțiunile părților civile ##### și ##### și #####, și au fost obligați în solidar pe inculpații ##### și ##### să le plătească daune morale, după cum urmează: ##### suma de 5000 lei, ##### (#####) ##### suma de 3000 lei și ##### suma de 1000 lei.

În baza prevederilor art. 274 Cod proc. pen. a fost obligat fiecare inculpat să plătească statului câte 1.500 lei, cheltuieli judiciare.

În temeiul prevederilor art. 276 Cod proc. pen. au fost obligați inculpații în solidar să plătească părților civile ##### și ##### (#####) ##### și #####, suma de 6.000 lei, cheltuieli judiciare.

S-a dispus avansarea din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 450,78, onorariul interpretului, dl.

IBAN RO61BTRL03201201S63839XX, Banca Transilvania.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că inculpații și persoanele vătămate sunt rude, în imobilul situat în loc. Deja, nr. 94 locuind persoana vătămată ##### cu soțul ei #####.

Imobilul a aparținut defunctei #####, mama inculpatului #####, respectiv bunica numitului #####, dreptul de proprietate asupra imobilului fiind transmis în cursul anului 2014, prin moștenire și partaj voluntar, nepotului, ceea ce a generat nemulțumirea inculpatului #####.

În acest context, în după-amiaza zilei de 17.09.2016, în jurul orelor 15:00-15:30, inculpații ##### și ##### s-au deplasat la imobilul nr. 94 din loc. Deja, însoțiți de martorul #####, cu scopul de a

împărți anumite bunuri rămase după defuncta #####, mai exact inculpații au dorit să ia din beci niște bidoane din plastic. Persoana vătămată ##### a refuzat să le permită accesul inculpaților în beci, spunându-le să aștepte până când soțul ei, ##### va reveni la domiciliu, acesta fiind plecat în Germania.

Cu toate acestea, inculpații au pătruns în beci și au luat de acolo trei bidoane, două scoțându-le în fața porții, iar unul rămânând în curte.

În acest context, persoana vătămată ##### le-a cerut inculpaților să plece, reacția inculpatului ##### fiind aceea de a o amenința pe persoana vătămată cu spargerea geamurilor și incendierea casei.

Aceste amenințări au cauzat persoanei vătămate o serioasă temere, motiv pentru care l-a sunat pe tatăl său, martorul ##### și i-a relatat cele petrecute.

Martorul confirmă că a fost sunat de fiica sa și că pe fundal a auzit cearta cu inculpații, motiv pentru care a solicitat telefonic intervenția organelor de poliție. Martorul a sunat-o și pe soția sa, #####, care, în urma apelului soțului ei s-a deplasat împreună cu fiica ei ##### la locuința persoanei vătămate #####, unde se desfășura conflictul.

După sosirea celor două părți civile, ##### și #####, conflictul a luat amploare, partea civilă ##### a luat cârligul de la fântână pentru a-și apăra mama care era atacată de inculpați, încercând să o lovească pe inculpata #####.

Cârligul a fost luat de la partea civilă de către inculpata #####, aceasta aplicând părții civile ##### mai multe lovituri în zona capului și a mâinilor.

Între părți a intervenit inculpatul #####, care a trântit-o la pământ pe partea civilă #####, timp în care inculpata ##### a lovit-o cu cârligul și pe partea civilă ##### (#####), în zona capului.

Inculpatul ##### a luat un par, încercând să o lovească pe partea civilă ##### (#####), dar în apărarea acesteia a sărit mama ei, partea civilă #####, care a fost lovită cu parul în piciorul stâng.

În continuarea inculpatul ##### le-a scos pe cele două părți civile din curte și a blocat accesul în curte cu parul, amenințând-o cu moartea pe partea civilă #####.

La scurt timp după acestea, au intervenit la fața locului organele de poliție care au fost solicitate telefonic de martorul ##### Istavan, soțul, respectiv tatăl părților civile ##### și #####.

În urma agresiunii inculpaților, partea civilă ##### a suferit leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 8-9 zile de îngrijiri medicale, iar partea civilă ##### (#####), leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 2-3 zile de îngrijiri medicale.

Inculpata ##### a suferit și ea leziuni, care conform certificatului medico-legal, au necesitat pentru vindecare un număr de 4-5 zile de îngrijiri medicale, dar aceasta nu a formulat plângere prealabilă, limitându-se la a depune la dosar certificatul medico-legal.

Starea de fapt descrisă mai sus este confirmată de probele administrate în cauză.

Inculpați nu recunosc comiterea faptelor, doar parțial, susținând că ei au fost agresați de către părțile civile și au fost nevoiți să se apere.

Martorul ##### confirmă că a fost sunat de fiica sa care i-a relatat despre scandalul pe care îl făceau în curtea imobilului cu nr. 94 cei doi inculpați, lucru auzit și de martor prin telefon. Pentru acest motiv martorul a solicitat telefonic intervenția organelor de poliție, apoi s-a deplasat și el la fața locului.

Când a ajuns, martorul a văzut că fiica și soția sa primeau îngrijiri medicale de la personalul din ambulanța sosită la fața locului, timp în care cei doi inculpați se certau cu șeful de post.

Martorul a mai declarat că inculpații nu prezentau urme de agresiune, iar la solicitarea personalului medical de pe ambulanță, cei doi inculpați au declarat că nu necesită îngrijiri și au plecat, luând cu ei și bidoanele scoase din beci.

Din declarația martorului se mai reține că partea civilă ##### i-a relatat că a fost amenințată de inculpatul ##### cu spargerea geamurilor și incendierea casei.

Martorul mai confirmă faptul că între părțile implicate în scandal este o relație tensionată, pornind de la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului către nepotul defunctei #####, inculpatul ##### fiind nemulțumit, imobilul fiind și casa lui părintească.

Martorul ##### i-a însoțit pe cei doi inculpați la locuința părții civile #####, dar a plecat de acolo după ce partea civilă le-a spus inculpaților că nu este de acord cu împărțirea bunurilor până nu va reveni acasă soțul ei, #####.

Martorul a fost sunat de fratele său, #####, aflat în Germania, acesta spunându-i că în curtea sa este scandal provocat de către inculpați, motiv pentru care martorul a revenit la fața locului.

Revenit la imobilul cu nr. 94 din loc. Deja, martorul declară că de față se aflau organele de poliție și a văzut că inculpata ##### avea sânge în zona feței, precum și partea civilă #####.

Pe inculpatul ##### martorul l-a văzut cu un butoi asupra sa și nu a sesizat urme de agresiune. A fost audiată în cauză și martora Petkes #####, propusă de inculpați, aceasta declarând că nu cunoaște nimic despre incidentul dintre părți și nici despre natura relațiilor dintre acestea. Inculpații au mai propus audierea martorului #####, dar această persoană având grave probleme de sănătate nu a putut fi audiată. Au dat declarații în cauză și părțile civile, reținându-se că acestea afirmă că au fost amenințate, respectiv agresate de către inculpați. Declarațiile persoanelor vătămate agresate se coroborează cu descrierea leziunilor contatate de către medicul legist.

Inculpații au solicitat în probațiune vizionarea înregistrărilor filmate de pe camerele de luat vederi ale primăriei, fapt care nu a fost posibil, înregistrările nefiind disponibile.

Așadar, din ansamblul materialului probator administrat în acauză, rezultă fără dubiu că cei doi inculpați au săvârșit infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată, urmând să fie condamnați, după cum urmează: ##### 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal.

-6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1,2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

- 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de lovire, prevăzută de art. 193 alin. 1,2 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

- 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de amenințare, prevăzută de art. 206 alin.1 Cod penal, împotriva persoanei vătămate #####.

Infracțiunile au fost comise în concurs, conform prevederilor art. 38 Cod penal, motiv pentru care în baza prevederilor art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea, 2 ani închisoare, la care s-a adăugat 1/3 din totalul celorlalte pedepse de 15 luni, respectiv 5 luni, rezultând în final 2 ani și 5 luni închisoare.

Potrivit prevederilor art. 228 Cod penal 1) luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

Conform art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal dacă furtul a fost săvârșit în următoarele împrejurări...b) prin violare de domiciliu sau sediu profesional, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Având în vedere prevederile legale de mai sus prin raportare la starea de fapt stabilită, luarea de către inculpatul ##### a butoaielor de plastic din beciul părții civile #####, constituie infracțiunea de furt calificat, chiar dacă ar fi aparținut inculpatului în totalitate sau parțial.

Este adevărat că bunurile însușite pe nedrept de către inculpat au o valoare economică redusă, însă împrejurările în care acestea au fost luate din posesia părții civile, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat reținută în sarcina inculpatului.

Conform art. 193 Cod penal, Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prin care se produc leziuni traumatice sau este afectată sănătatea unei persoane, a cărei gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale de cel mult 90 de zile, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Având în vedere probele administrate instanța a constatat că dincolo de orice îndoială rezonabilă și infracțiunea de lovire a fost săvârșită cu vinovăție de către inculpat, împotriva a două persoane vătămate, ##### și #####, agresiunea împotriva celor două părți civile fiind comisă împreună cu inculpata #####.

Inculpatul a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 206 Cod penal, probele confirmând faptul că acesta a amenințat că va sparge geamurile și va incendia locuința părții civile #####, fapt care i-a cauzat acesteia o temere reală, inculpatul având un comportament agresiv.

Inculpatul fiind o persoană conflictuală cu probleme de sănătate psihică, fapt care rezultă din înscrisuri medicale depuse la dosar, (distres emoțional reactiv, labilitate emoțională, iritabilitate, irascibilitate, etc) amenințările acestuia au fost de natură a-i provoca părții civile o reală temere.

Individualizarea pedepselor aplicate inculpatului ##### s-a făcut în baza criteriilor generale stabilite de art. 74 Cod penal, conform cărora, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) starea de pericol

creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infracțorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Avându-se în vedere aceste prevederi legale, împrejurările concrete de săvârșire a infracțiunilor precum și persoana inculpatului, s-a apreciat că aplicarea minimului special în cazul fiecărei infracțiuni săvârșite este o individualizare corectă, de natură să determine îndreptarea inculpatului și să prevină săvârșirea de infracțiuni pe viitor.

În ceea ce privește persoana inculpatului s-a reținut că acesta a avut o conduita conflictuală și în cursul procesului, iar la un termen s-a prezentat în stare de ebrietate, manifestându-se necorespunzător în sediul instanței.

Față de toate aspectele de mai sus, prin raportare la prevederile legale aplicabile, pedepsele aplicate sunt juste și proportionale cu gravitatea faptelor și pericolozitatea inculpatului.

Instanța a apreciat că aplicarea pedepsei este suficientă și nu se impune executarea acesteia în regim de detenție, dar în schimb se impune instituirea unor obligatii și interdicții pentru inculpat, care în termenul de supraveghere vor avea ca efect îndreptarea acestuia și vor preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către acesta.

Munca în folosul comunității se va presta la una din instituțiile stabilite potrivit art. 51 din Legea nr. 253/2013 și în condițiile stabilite de art. 57 raportat la art. 47/54 din aceeași lege, dintre primăria localității de domiciliu a inculpatului și parohia cultului religios căruia îi aparține inculpatul.

Din materialul probator administrat a rezultat fără dubiu că inculpata ##### se face vinovată de săvârșirea infracțiunilor de lovire și violare de domiciliu.

S-a stabilit că aceasta a reușit să ia din posesia părții civile ##### cârligul de la fântână, pe care apoi l-a folosit pentru agresarea celor două părți civile, cauzându-le leziunile descrise în certificatul medico-legal, cu concursul inculpatului #####, și acesta intervenind la agresarea părților civile.

De asemenea, rezultă fără dubiu că inculpata ##### a săvârșit și infracțiunea de violare de domiciliu, intrând în beciul casei fără acordul persoanei vătămate și refuzând să părăsească locuința părții civile #####, la solicitarea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 224 alin. 1 Cod penal) Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, ori refuzul de a le părăsi la cererea acesteia se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. Individualizarea pedepselor aplicate inculpatei ##### s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 74 Cod penal, instanța apreciind că prin raportare la împrejurările concrete în care s-au săvârșit infracțiunile, minimul special pentru fiecare infracțiune este o pedeapsă justă, reflectând pericolul social concret al acestora și având în vedere circumstanțele personale ale inculpatei.

S-au constatat întrunite condițiile pentru suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, respectiv cuantumul pedepsei rezultante aplicată, lipsa antecedentelor penale și acordul inculpatei pentru prestarea muncii în folosul comunității, motive pentru care în temeiul prevederilor art. 91, art. 92 Cod penal s-a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 9 luni închisoare aplicată prin prezenta, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani, termen care se va calcula de la ramanerea definitiva a prezentei sentințe.

Pe durata termenului de supraveghere inculpata a fost obligată a respecta măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. 1 lit. a, b, c, d, e Cod penal constând în prezentarea la Serviciul Probatiune #####, la termenele care se vor fixa, primirea vizitelor consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea, anunțarea în prealabil a schimbării domiciliului sau a oricărei deplasări pe o durată mai mare de 5 zile, să comunice schimbarea locului de muncă și să comunice informațiile și documentele de natură să permită verificarea mijloacelor de existență.

În cauza s-au constituit părți civile #####, cu suma de 10.000 lei, ##### (#####) #####, cu suma de 5000 lei și ##### cu suma de 5000 lei, daune morale.

S-au constatat întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, existența unui prejudiciu, fapta ilicită, legătura de cauzalitate dintre ele și vinovăția inculpaților, motiv pentru care cererile părților civile sunt întemeiate, urmand să fie admise, dar numai în parte.

Este evident că în urma agresiunii părțile civile a avut de suferit, necesitând îngrijiri medicale.

Partea civilă ##### nu a fost agresată fizic, dar și aceasta a fost traumatizată de scandalul desfășurat în curtea sa și de amenințările inculpatului #####.

În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, acestea se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care

i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Împotriva acestei hotărâri au formulat apel inculpații ##### și ##### care au solicitat admiterea căii de atac promovate, desființarea hotărârii atacate și pronunțând o nouă hotărâre, să se dispună schimbarea încadrării juridice din două infracțiuni de loviri sau alte violențe reținute în sarcina ambilor inculpați săvârșite împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev. de art. 193 alin. (2) cod pen. cu reținerea art. 38 alin. (1) Cod pen. într-o singură infracțiune continuată cu reținerea art. 35 alin. (1) Cod pen.

Cu privire la inculpatul #####: se solicită achitarea, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod proc. pen. (fapta nu este prevăzută de legea penala), pentru infracțiunea de furt calificat, faptă prev. de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (2) lit. b) Cod pen.; achitarea inculpatului, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. d) Cod proc. pen. (cauză justificativă - legitimă apărare), pentru cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe, împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.; achitarea inculpatului, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) Cod proc. pen. (fapta nu există), pentru infracțiunea de amenințare a persoanei vătămate #####, prev. de art. 206 alin. (1) Cod pen.,

În subsidiar, în ipoteza în care instanța dispune achitarea inculpatului pentru fapta de furt și constata vinovăția inculpatului în privința infracțiunilor de lovire și amenințare, se solicită pronunțarea unei soluții cu amânarea aplicării pedepsei în condițiile art. 83-90 Cod pen. pentru faptele de lovire și amenințare;

Cu privire la inculpata #####: achitarea inculpatei, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) Cod proc. pen. (fapta nu există) pentru cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe, împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.; Renunțarea la aplicarea pedepsei, în temeiul art. 80-82 Cod pen., pentru fapta de violare de domiciliu împotriva persoanei vătămate #####.

În subsidiar, pronunțarea unei soluții cu renunțarea la aplicarea unei pedepsei, în condițiile art. 80-82 Cod pen., pentru săvârșirea infracțiunilor de loviri sau alte violențe și violare de domiciliu sau cu amânarea aplicării pedepsei în condițiile art. 83-90 Cod pen.

În ceea ce privește latura civilă, se solicită reducerea despăgubirilor acordate părții civile #####, de la 5000 lei la suma de 1000 lei (8-9 zile de îngrijiri medicale), iar pentru #####, reducerea despăgubirilor de la 3000 lei la suma de 500 lei (2-3 zile îngrijiri medicale), iar în ceea ce privește partea civilă ##### respingerea cererii de acordare a daunelor morale pentru amenințare, ca fiind neîntemeiată.

Reducerea cheltuielilor de judecată la care au fost obligați inculpații către părțile civile, de la suma de 6000 lei la suma de 3000 lei.

În dezvoltarea motivelor de apel se arată următoarele:

În curtea imobilului din Deja nr. 94 au rămas mai multe bunuri afectate gospodăriei, care nu au fost împărțite după moartea bătrânilor ##### și #####. Așa cum a menționat mai sus, cu o seară înainte, inculpații au ridicat o măcinătoare (bun din masa succesorală), fiind ajutați de martorul #####, înțelegându-se cu persoana vătămată ##### în sensul că vor veni ziua următoare să împartă celelalte bunuri care au rămas, printre care și acele bidoane de plastic.

Se precizează faptul că în privința bunurilor mobile afectate gospodăriei, care au rămas în curtea imobilului din Deja, nr. 94, nu s-a realizat un partaj între părți, așadar aceste bunuri au fost deținute de moștenitori în indiviziune. Indiviziunea este o modalitate a patrimoniului care, aparținând în comun mai multor persoane, are ca obiect o universalitate nedivizată de bunuri. În mod obișnuit, starea de indiviziune izvorăște din succesiune; ea nu conferă un drept de proprietate exclusiv moștenitorului, acest deziderat fiind atins numai în urma partajului. Indiviziunea fiind o modalitate a proprietății comune, îi sunt aplicabile regulile de la coproprietate.

Așadar, până la partaj, fiecare moștenitor deține o cotă indiviză din bunuri, acestea putând fi folosite de toți coindivizarii, împreună, niciunul neavând un drept de proprietate exclusiv asupra bunurilor. Dreptul de proprietate exclusiv poate fi obținut numai prin partaj.

Revenind la speța, fapta inculpatului de a ridica bidoanele de plastic, depozitate la casa părintească, în care locuiește în prezent persoana vătămată ##### împreună cu soțul ei, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt, întrucât până la realizarea partajului, fiecare moștenitor păstrează dreptul de a folosi bunurile, și niciunul dintre moștenitori nu are dreptul de a stânjeni folosința bunurilor, pentru că aceste bunuri se stăpânesc împreună, așa cum rezultă din dispozițiile legale din Cod civ. din materia coproprietății, care se aplică și indiviziunii. În aceste condiții, inculpatul nu și-a însușit pe nedrept bunuri aparținând persoanei vătămate, ci a luat bunuri mobile din masa succesorală, proporțional cu cota sa parte, ##

#####.

Chiar dacă prin incriminarea infracțiunii de furt este apărută posesia și nu proprietatea, câtă vreme unul sau mai multe bunuri sunt stăpânite în comun de două sau mai multe persoane, nu se poate susține că un coproprietar/coindivizar are posesia legitimă a bunurilor comune în detrimentul celui alt coproprietar/coindivizar, ipoteză care ar califica drept furt, fapta coproprietarului/coindivizarului de a-și însuși bunuri din masa partajabilă, proporțional cu cota sa parte. Se apreciază că o astfel de interpretare nu face altceva decât să genereze insecuritate în raporturile juridice, în special în cele civile.

De asemenea, o altă condiție a infracțiunii de furt este ca făptuitorul să sustragă un bun aflat în posesia/detenția legitimă a altei persoane. Și în ipoteza în care o parte din bunurile "sustrase" aparțin proprietarului, fapta va fi calificată drept furt numai în măsura în care bunurile se află în posesia sau detenția legitimă a victimei, ceea ce înseamnă că la un moment anterior, făptuitorul (proprietarul) le-a predat în mod voluntar victimei, într-un anumit scop. Spre exemplu, dacă proprietarul împrumută victimei un bun mobil, urmând a fi folosit o anumită perioadă de timp, în situația în care proprietarul își ia bunul înapoi înainte de împlinirea termenului va comite infracțiunea de furt, întrucât la momentul însușirii bunul se afla în posesia/detenția legitimă a victimei.

În mod evident, în prezenta cauză bidoanele de plastic pretins a fi furate nu au fost predate de inculpatul ##### persoanei vătămate ##### sau soțului acesteia, astfel încât să poată opune posesia/detenția legitimă a acestora.

De asemenea, se menționează că în momentul în care soțul persoanei vătămate ##### a devenit proprietar asupra imobilului unde erau depozitate bidoanele, în baza actului de partaj voluntar, atât aceasta cât și soțul său au cunoscut faptul că inculpații au locuit ani de zile în acel imobil, împreună cu bătrânii (părinții inculpatului) cu care s-au gospodărit împreună. Așadar, persoana vătămată ##### împreună cu soțul său au avut reprezentarea clară asupra faptului că în acel imobil au rămas lucruri care au aparținut inculpaților și bunuri care au rămas după defuncției părinți ai inculpatului. În aceste condiții, nu se poate susține că acele bunuri au ajuns în posesia/detenția legitimă a persoanei vătămate ##### și a soțului său #####, prin faptul că acesta din urmă a devenit unic proprietar asupra imobilului, ca efect al actului de partaj voluntar.

În plus, de menționat este și faptul că persoana vătămată ##### avea cunoștință de împărțeala bunurilor care au rămas în gospodărie după defuncție și de ridicarea bunurilor personale ale inculpaților, pe care le-au achiziționat în perioada în care au locuit la acel imobil. Dovadă în acest sens este faptul că persoana vătămată ##### le-a permis inculpaților cu o zi înainte să ridice o măcinătoare care aparținea acestora, așa cum rezultă din declarația martorului #####, care a fost împreună cu inculpații și cu acea ocazie. Potrivit declarației martorului #####, inculpații s-au înțeles cu ##### să se întoarcă în ziua următoare după celelalte bunuri, printre care și acele bidoane de plastic. Așadar, persoana vătămată ##### le-a recunoscut inculpaților dreptul de a împărți bunuri din moștenire și dreptul de a-și ridica bunurile personale achiziționate în perioada în care au locuit acolo.

Mergând mai departe cu analiza infracțiunii de furt, una din condițiile de valabilitate este aceea ca bunul sustras să aibă o minimă valoare economică. Fără intenția de a ridiculiza situația, credem că îndeplinirea acestei condiții este discutabilă, raportat la starea de degradare și de uzură a bidoanelor. Astfel, din planșele fotografice existente la dosar, se poate constata cu ușurință că respectivele bidoane de plastic au o vechime considerabilă (peste 15-20 ani), totodată, fiind de la sine înțeles că aceste bunuri s-au aflat în gospodăria imobilului din Deja nr. 94, dinainte să se mute aici persoana vătămată ##### împreună cu soțul său #####-Szolt, aceste bidoane fiind achiziționate în perioada în care au trăit aici bătrânii ##### și #####. (părinții inculpatului).

În sprijinul analizării condițiilor de valabilitate a infracțiunii de furt, înțelegem să amintim de principiul minimei intervenții, care, așa cum s-a arătat în doctrină (F. Streteanu, D. #####, Drept penal, Partea generală, voi. I, Ed. Universul Juridic, București, 2007, p. 63) „implică o restrângere, pe cât posibil, a recurgerii la mijloacele penale de protecție a valorilor sociale, atunci când imperativul apărării acestor valori poate fi realizat prin mijloace aparținând altor ramuri de drept.”

Se consideră că norma prev. de art. 228 alin. (1) Cod pen. trebuie interpretată ținându-se cont de principiul minimei intervenții, pentru a evita aplicarea legii penale la situații absurde, nefiind acesta scopul normei penale. Analizând fapta de furt reținută inculpatului prin prisma principiului minimei intervenții, persoana prejudiciată avea la îndemână remedii juridice prevăzute de codul civil, din materia coproprietății (care sunt aplicabile și indiviziunii). Astfel, în ipoteza în care există dispute între coproprietari în ceea ce privește folosința bunurilor comune, remediu juridic cel mai eficient este partajul, în urma căruia se sistează starea de coproprietate/indiviziune și fiecare coproprietar/coindivizar devine proprietar exclusiv pe cota parte ce îi revine din masa bunurilor partajabile.

În speță, persoana prejudiciată nu putea fi nimeni alta decât #####-##### (soțul persoanei vătămate

#####), cel care are calitatea de coindivizar, alături de inculpat. Singura legătură între acele bidoane de plastic și persoana vătămată ##### este legată de locul unde bunurile erau depozitate, care, începând cu anul 2014, a devenit locuința lui #####-#####, soțul persoanei vătămate. Faptul că o parte din bunurile care fac parte din masa succesorală și în privința cărora nu s-a realizat partajul, se află în același loc, care astăzi este proprietatea persoanei vătămate #####, nu schimbă cu nimic regimul juridic al acestor bunuri, astfel încât orice divergență în legătură cu folosința și împărțirea bunurilor se rezolvă potrivit regulilor din dreptul civil.

De altfel, dacă organele de urmărire penală ar fi fost investite strict cu fapta de furt a celor 3 bidoane de plastic, se opinează că dosarul ar fi fost clasat, pe motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală, fiind un litigiu civil între moștenitori cu privire la împărțirea unor bunuri mobile din masa succesorală. Totodată, raportat la valoarea derizorie a bidoanelor de plastic, consideră că o posibilă soluție ar fi fost și aceea de renunțare la urmărirea penală, pe noul cod de procedură penală, fiind evidentă lipsa unui interes public în continuarea cercetărilor în vederea tragerii la răspundere penală, iar pe vechiul cod de procedură, soluția de neînceperea a urmăririi penale sau clasare pe art. 18 ind. 1 (inexistența pericolului social). Însă, organele de urmărire penală fiind investite și cu alte fapte penale, situația celor 3 bidoane de plastic a fost escaladată împotriva inculpatului, fiind de altfel cea mai gravă faptă din cele reținute în sarcina sa, având o încadrare de la 2 la 7 ani închisoare.

De remarcat este și faptul că persoana vătămată a refuzat să se împace cu inculpatul cu privire la fapta de furt, solicitând tragerea lui la răspundere penală, deși nu a formulat pretenții pentru bidoanele de plastic și în condițiile în care, cu ocazia audierii, a recunoscut că bidoanele de plastic au aparținut bunicilor, adică a părinților inculpatului. Așa cum rezultă din declarația dată în fața instanței, motivul pentru care ##### a formulat plângere pentru furt a fost acela că inculpatul a luat bidoanele din curtea locuinței sale, așadar rezultă că #####, în realitate, s-a considerat vătămată pentru că faptul că inculpații s-au aflat în curtea locuinței sale, și că nu au ieșit afară în momentul în care aceasta susține că le-a spus să plece.

Pentru motivele arătate mai sus, se consideră excesivă încadrarea faptei inculpatului în infracțiunea de furt prev. de art. 228 alin. (1) Cod pen., și totodată opinăm că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru reținerea infracțiunii, în speță fapta inculpatului nu poate fi calificată drept o însușire fără drept a bidoanelor de plastic, motiv pentru care solicităm achitarea inculpatului în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I -fapta nu este prevăzută de legea penală.

Cu privire la cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe reținute în sarcina ambilor inculpați, presupus a fi săvârșite împotriva persoanelor vătămate ##### și #####.

Prin sentința penală atacată, în privința celor două fapte de loviri sau alte violențe reținute în sarcina ambilor inculpați, Judecătoria Jibou a reținut următoarea stare de fapt (paginile 2 și 3 din sentință):

"După sosirea celor două părți civile, ##### si #####, conflictul a luat amploare, partea civilă ##### a luat cârligul de la fântână pentru a-și apăra mama care era atacată de inculpați, încercând să o lovească pe inculpata #####. Cârligul a fost luat de la partea civilă de către inculpata #####, aceasta aplicând părții civile ##### mai multe lovituri în zona capului și a mâinilor. Între părți a intervenit inculpatul #####, care a trântit-o la pământ pe partea civilă #####, timp în care inculpata ##### a lovit-o cu cârligul și pe partea civilă ##### (#####) în zona capului. Inculpatul ##### a luat un par, încercând să o lovească pe partea civilă ##### (#####), dar în apărarea acesteia a sărit mama ei, partea civilă #####, care a fost lovită cu parul în piciorul stâng. În continuarea inculpatul ##### le-a scos pe cele două părți civile din curte și a blocat accesul în curte cu parul, amenințând-o cu moartea pe partea civilă #####. La scurt timp după acestea, au intervenit la fața locului organele de poliție care au fost solicitate telefonic de martorul #####, soțul, respectiv tatăl părților civile ##### și _____. În urma agresiunii inculpaților, partea civilă ##### a suferit leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 8-9 zile de îngrijiri medicale, iar partea civilă ##### (#####), leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 2-3 zile de îngrijiri medicale. Inculpata ##### a suferit și ea leziuni, care conform certificatului medicolegal, au necesitat pentru vindecare un număr de 4-5 zile de îngrijiri medicale, dar aceasta nu a formulat plângere prealabilă, limitându-se la a depune la dosar certificatul medico-legal. "

La starea de fapt reținută de instanță există câteva inadvertențe. Astfel, în partea de început instanța reține că partea civilă ##### a luat cârligul de la fântână pentru a-și apăra mama care era atacată de inculpați, însă ##### este mama persoanelor vătămate ##### și _____. Așadar, instanța de fond a consemnat greșit "mama", în loc de "fiica". De asemenea, deși instanța reține că inculpații agresau pe cineva atunci când a apărut în curte #####, nu sunt descrise aceste agresiuni. Potrivit declarației persoanei vătămate ##### dată în faza de urmărire penală la data de 21.09.2016, rezultă că la data de 17.09.2016 s-a deplasat la locuința surorii sale #####, unde i-a găsit

pe inculpați și pe care i-a întrebat de ce nu au așteptat să se întoarcă ##### din Germania, pentru a împărți atunci bunurile care au rămas din moștenire, moment în care persoana vătămată ##### declară că asupra ei s-a năpustit inculpatul ##### care a lovit-o cu pumnii în spate.

În continuarea declarației, ##### arată că la scurt timp a ajuns la fața locului și mama sa, persoana vătămată #####, care după ce a intrat în curte a luat cârligul de la fântână pentru a sări în apărarea sa; s-a îndreptat spre inculpata #####, pe care a încercat să o lovească cu cârligul dar inculpata i-a prins și smuls din mână cârligul. Apoi arată că inculpatul ##### a prins-o din spate pe mama sa, #####, și inculpata ##### i-a aplicat mai multe lovituri cu cârligul în zona capului și a membrilor superioare.

Apoi arată că inculpatul ##### a trântit-o pe mama sa, #####, pe scări, și inculpata ##### i-a aplicat o lovitură cu cârligul în zona capului, care s-a rupt în urma loviturii.

În continuare, persoana vătămată ##### arată că inculpatul ##### a luat un par cu care s-a îndreptat spre ea, probabil, spune aceasta, cu intenția de a o lovi, dar mama sa văzând acest lucru, s-a poziționat în fața persoanei vătămate ##### și a fost înțepată cu parul în zona membrului inferior stâng.

Apoi, persoana vătămată ##### arată că inculpații le-au scos afară din curte pe ea, pe sora sa #####, pe mama sa ##### și pe fratele ei #####, moment în aceasta care a fost lovită de inculpat cu parul în zona membrului superior stâng.

Potrivit declarației date în fața instanței la data de 02.06.2021, persoana vătămată ##### a declarat că "în cursul incidentului dintre noi și inculpați, doar mama mea i-a aplicat inculpatei ##### cu un par în zona ochiului."

Potrivit declarației persoanei vătămate ##### dată în faza de urmărire penală la data de 21.09.2016, rezultă că la data de 17.09.2016 s-a deplasat la locuința fiicei sale #####, și în momentul în care a intrat în curte a observat cum fiica sa, ##### este lovită de ambii inculpați, motiv pentru care aceasta a luat cârligul de la fântână și s-a deplasat spre ambii inculpați cu intenția de a-și apăra fiicele, fără să lovească pe cineva cu cârligul respectiv, moment în care a venit spre ea inculpata ##### și i-a luat din mână cârligul, cu care a lovit-o în zona capului și a umărului, și mai apoi a venit din spate inculpatul ##### care a lovit-o peste ceafă și a căzut pe scări.

În continuare, persoana vătămată ##### arată că 1-a observat pe inculpatul ##### că a luat un par din lemn la mână și a încercat să o lovească pe fiica sa #####, moment în care s-a ridicat de la pământ și s-a pus în fața fiicei și astfel inculpatul a înțepat-o cu parul respectiv în piciorul stâng.

În final, persoana vătămată ##### arată că după cele întâmplate ea împreună cu fiicele ei, ##### și ##### și fiul ei ##### au fugit, dorind să iasă din curte, ocazie cu care a fost lovită din nou de inculpatul ##### cu parul în spate, și i-a împins pe toți afară din curte, blocând poarta de acces cu parul.

Potrivit declarației dată în fața instanței de judecată la data de 09.09.2020, persoana vătămată ##### a declarat că atunci când a ajuns la fața locului fiica sa ##### era lovită doar de inculpatul #####, nu și de inculpata #####, cum a declarat anterior în urmărire penală. De asemenea, a arătat că a ridicat un par de pe jos cu intenția de a se apăra dacă cei doi inculpați care o loveau pe fiica sa ar fi lovit-o și pe aceasta, spre deosebire de declarația dată în urmărire penală, când a declarat că a luat cârligul de la fântână și s-a deplasat spre ambii inculpați cu intenția de a-și apăra fiicele, fără să lovească pe cineva cu cârligul respectiv. Totodată, persoana vătămată ##### a ținut să precizeze în fața instanței faptul că ea nu a luat nici un cârlig de la fântână, că nu a lovit-o pe inculpată și nici pe inculpat. În mod evident există neconcordanțe între aceste declarații. Coroborând aceste declarații cu declarațiile inculpaților rezultă că scandalul a început în momentul în care ##### a refuzat să le permită inculpaților să își ridice bidoanele de plastic, moment în care persoana vătămată 1-a sunat pe tatăl său, să îl alarmeze, acesta fiind cel care le-a contactat pe ##### și #####, cărora le-a spus să se deplaseze la locuința persoanei vătămate #####.

În acest timp în care inculpatul se certa cu #####, inculpata ##### a plecat în curte la toaletă, și la un moment dat 1-a auzit pe soțul său, inculpatul ##### strigând "Hai, că ne omoară". Când inculpata s-a întors, 1-a găsit pe soțul său căzut la pământ și pe ##### având o bâtă în mână, încercând să îl lovească pe inculpat, leziunile suferite de această persoană vătămate fiind cel mai probabil urmarea unei acțiuni de apărare din partea inculpatului #####, care și acesta a prezentat leziuni traumatiche la finalul altercației, aspect reținut și în rechizitoriu la starea de fapt, la pagina 9 (... inculpații ##### și #####, primul prezentând lovituri în zona ochiului drept, iar ##### prezentând lovituri în zona feței).

Apoi, ##### a luat cârligul de la fântână (aspect care rezultă din toate declarațiile, inclusiv propria sa declarație, dată în urmărire penală) și, potrivit declarației persoanei vătămate #####, s-a

îndreptat spre inculpata ##### cu intenția de a o lovi.

Cu privire la momentul imediat următor, variantele părților sunt diferite, în sensul că persoana vătămată ##### a declarat inițial în urmărire penală că a luat cârligul, s-a îndreptat spre inculpata cu intenția de a o lovi, dar nu a reușit pentru că inculpata i-a smuls din mână cârligul cu care apoi a lovit-o pe persoana vătămată. Apoi, în fața instanței a declarat că a luat cârligul preventiv, pentru a se apăra de inculpați, în cazul în care ar fi lovit-o și pe ea. Inculpata susține că ##### s-a îndreptat spre ea cu cârligul, cu care a lovit-o în zona capului, suferind astfel traumatismul cranio cerebral. Varianta inculpatei este varianta corectă, astfel explicându-se leziunile suferite de inculpată la nivelul capului, respectiv traumatism cranio cerebral minor, leziuni nerecunoscute de nici una din persoanele vătămate, cu excepția persoanei vătămate #####, care doar în fața instanței de judecată a recunoscut că mama sa, ##### a lovit-o pe inculpată cu cârligul în zona feței.

Pe fondul agresiunii soției sale de către #####, inculpatul ##### a intervenit în încercarea de a-și apăra soția, a venit prin spatele persoanei vătămate #####, intenționând să îi ia cârligul din mână, iar în această îmbrâncire aceasta a căzut pe scări, astfel fiind justificate loviturile din zona capului și a corpului suferite de persoana vătămată #####.

Deși cu ocazia declarației, persoana vătămată ##### susține cu convingere că a fost lovită de inculpați, nu a depus certificat medico-legal și nu a făcut plângere penală, însă a înțeles să formuleze plângere pentru furtul bidoanelor de plastic care nu îi aparțineau nici ei și nici soțului său și pentru care nu a avut pretenții materiale și pentru fapta de amenințare, fapte de o gravitate cu mult mai scăzută. Se opinează că această conduită a persoanei vătămate ##### afectează credibilitatea declarațiilor sale.

În lucrarea sa, profesorul ##### arată că declarațiile persoanelor vătămate/părților civile au o valoare probantă condiționată, astfel acesta reține că "întrucât persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente acționează în procesul penal pentru apărarea intereselor lor (având calitatea de părți), declarațiile lor sunt interesate, astfel încât trebuie puse, sub aspectul valorii probante, pe același plan cu declarațiile suspectului sau inculpatului." (#####, Procedură penală. Partea generală, Universul Juridic)

Astfel, declarațiile persoanelor vătămate/părților civile au o valoare probantă condiționată de coroborarea lor cu alte mijloace de probă din dosar. Declarațiile acestor persoane trebuie evaluate și valorificate în raport de restul mijloacelor de probă.

În speță, se observă că cele două fapte de loviri au fost reținute exclusiv pe baza declarațiilor persoanelor vătămate, care nu se coroborează cu celelalte mijloace de probă, respectiv declarațiile inculpaților și înscrisurile de la dosar. La dosarul cauzei se află certificatele medico-legale ale persoanelor vătămate ##### și ##### și cel al inculpatei #####. Din actele medicale nu rezultă cine a avut calitatea de agresor și cine a avut calitatea de victimă; de asemenea nu rezultă nici cine a inițiat actele de agresiuni, în funcție de care să se stabilească calitatea de agresor și cea de victimă.

În cursul urmăririi penale inculpații au solicitat proba cu înregistrarea video, constând în imaginile video ale camerei de supraveghere amplasate pe stâlpul din fața curții persoanei vătămate #####. În acest sens, inculpații au formulat o cerere către Comuna Sălățiș pentru comunicarea înregistrărilor video salvate și stocate pe suport informatic din data de 17.09.2016 în intervalul orar 15:00 - 16:30, cerere care a fost înregistrată sub nr. 3740/##/10/2016. Prin adresa din 4183/15.11.2016 Comuna Sălățiș a răspuns inculpaților în sensul că vor comunica înregistrarea numai la solicitarea organelor în drept, imaginile respective fiind stocate pe suport magnetic. Înregistrările video nu au fost solicitate de organele de urmărire penală și nu au fost păstrate de primărie, deși prin adresa nr. 4183/15.11.2016 Comuna Sălățiș a precizat expres că imaginile au fost stocate! Cu privire la existența acestor înregistrări, martorul ##### a arătat că le-a vizualizat la sediul primăriei. În faza de judecată, la solicitarea inculpaților, instanța a emis o adresă atât către Comuna Sălățiș, cu solicitarea de a comunica înregistrările la dosar, însă instituția a arătat că înregistrările au fost șterse automat din sistem, deși în 2016 au susținut că le-au stocat pe suport magnetic, adică că le-au copiat pe un DVD.

Inculpaților nu le-a fost teamă de ceea ce urma să se vadă pe înregistrări, ci au insistat în depunerea imaginilor la dosarul de urmărire penală, tocmai pentru a arăta anchetatorilor că evenimentele produse în data de 17.09.2016 nu s-au desfășurat așa cum susțin persoanele vătămate. Deși inculpații au solicitat depunerea înregistrărilor video la dosarul penal, făcând chiar ei diligente în obținerea înregistrărilor, formulând în acest sens o cerere la Primărie care a fost aprobată, cu mențiunea că aceste înregistrări vor fi comunicate la dosarul penal numai la solicitarea organelor judiciare, în mod cu totul nejustificat, polițistul #####, care a efectuat cercetările în cauză, nu a solicitat de la Primărie comunicarea la dosar a înregistrărilor.

În afară de declarațiile persoanelor vătămate, la dosar nu există alte probe directe din care să rezulte vinovăția inculpatului în privința faptelor de lovire, în modalitatea descrisă de victime. Martorii ##### și

sunt martori indirecti, care nu au fost de față la momentul agresiunilor dintre inculpați și persoanele vătămate.

O deosebită importanță o are faptul că în urma incidentului inculpații au prezentat leziuni la nivelul feței și al corpului, astfel cum s-a reținut și în rechizitoriu (fila 9), însă cu ocazia audierii, persoanele vătămate au negat că inculpații ar fi fost agresați de acestea, chiar și în legitimă apărare, cu o singură excepție și anume persoana vătămată #####, care cu ocazia audierii în 02.06.2021, a declarat că "în cursul incidentului dintre noi și inculpați, doar mama mea i-a aplicat inculpatei ##### cu un par în zona ochiului." Astfel, declarațiile persoanelor vătămate ##### și ##### sunt mincinoase, acestea susținând în mod fals că nu au existat din partea lor agresiuni împotriva inculpaților.

Din certificatele medico-legale rezultă că la data de 17.09.2016 au existat agresiuni fizice între părți, însă nu se poate stabili cu certitudine, cine a inițiat agresiunile, astfel încât să fie analizat cine a acționat în calitate de agresor și cine a acționat în legitimă apărare, pentru a se apăra.

În plus, așa cum s-a arătat mai sus, persoanele vătămate ##### și ##### au negat că inculpații ar fi fost agresați, în aceste condiții fiind afectată credibilitatea declarațiilor pe care le-au dat în fața organelor judiciare, întărind și mai mult susținerea că declarațiile au fost interesate, fiind date "pro causa". În această situație, se poate afirma că în cauză există un dubiu în ceea ce privește săvârșirea faptelor de lovire în modalitatea descrisă de persoanele vătămate, potrivit cărora inculpatul ##### este agresorul, iar ele victimele, acestea din urmă nerecunoscând că ar fi exercitat violențe asupra inculpatului, nici măcar în scop de apărare, pur și simplu au negat orice agresiune din partea lor către inculpat, cu toate că inculpatul a prezentat și el la finalul altercației, leziuni traumatice la nivelul feței.

La pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea asupra vinovăției inculpatului pe probe sigure, certe și decisive, iar în cauză probele în acuzare lasă loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, astfel se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia, orice îndoială trebuie interpretată în favoarea inculpatului (in dubio pro reo). Astfel, potrivit art. 4 Cod proc. pen., "(1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. (2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului."

Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății).

Așadar, având în vedere argumentele expuse în această secțiune, inculpatul nu a acționat decât în scop de apărare pentru propria persoană și pentru apărarea soției sale, motiv pentru care se impune achitarea inculpatului, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. d) Cod proc. pen. (cauză justificativă - legitimă apărare), pentru cele două infracțiuni de lovire sau alte violențe, împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.

II.3. Amenințarea comisă împotriva părții civile #####.

La fel ca și în cazul celor două fapte de lovire sau alte violențe, și această acuzație a fost reținută strict în baza declarațiilor persoanelor vătămate, motiv pentru care solicităm să fie avute în vedere considerațiile expuse în secțiunea H.2., cu privire la aplicarea principiului in "dubio pro reo", cu consecința achitării în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) Cod proc. pen. (fapta nu există).

În subsidiar, în ipoteza în care instanța dispune achitarea inculpatului pentru fapta de furt și constata vinovăția inculpatului în privința infracțiunilor de lovire și amenințare, se solicită pronunțarea unei soluții cu amânarea aplicării pedepsei în condițiile art. 83-90 Cod pen. pentru faptele de lovire și amenințare. Se consideră ca fiind suficientă pronunțarea unei soluții cu amânarea aplicării pedepsei, raportat la împrejurările în care faptele s-au produs și ținând cont de circumstanțele personale ale inculpatului. Cu referire la împrejurările în care faptele s-au produs, trebuie avută în vedere și conduita persoanei vătămate #####, care deși nu a fost agresată fizic de nici unul dintre inculpați, este cea care a dat amploare divergenței ivite la fața locului privind bidoanele de plastic, sunându-1 pe tatăl său, care la rândul său le-a anunțat pe soția sa ##### și pe fiica sa #####, și pe care le-a trimis la locuința persoanei vătămate #####.

Agresiunile fizice între toate părțile s-au ivit abia după ce la fața locului au ajuns ##### și #####. De aceea susținem că o deosebită importanță o are conduita persoanei vătămate #####, conduită care a amplificat conflictul ivit la fața locului, prin faptul că aceasta și-a chemat ajutoare, cu toate că nu fusese victima unui atac din partea inculpaților.

Așadar, se poate afirma că atitudinea persoanei vătămate ##### a fost una provocatorie prin chemarea ajutoarelor, inculpații fiind încolțiți la momentul sosirii persoanelor vătămate ##### Piroksa și #####. În condițiile în care ##### s-a simțit în vreun fel amenințată de prezența inculpaților, avea posibilitatea de a anunța organele de poliție și nicidecum să își cheme ajutoare prin mama și sora sa, a căror

prezența nu au făcut altceva decât să amplifice situația de la fața locului. De altfel, persoana vătămată ##### nu a fost agresată în nici un fel, aceasta formulând plângere doar pentru amenințare, furt și violare de domiciliu.

Nu trebuie omis de la analiză contextul în care s-au petrecut evenimentele -împărțirea bunurilor rămase din moștenirea părinților inculpatului/bunicilor lui #####-Szolt (soțul persoanei vătămate #####), cu precizările pe care le-am făcut mai sus, în cuprinsul memoriului.

Nu în ultimul rând, se arată instanței faptul că inculpatul ##### suferă de anumite afecțiuni medicale vechi, discernământul inculpatului fiind diminuat, capacitatea de înțelegere a inculpatului fiind de asemenea afectată, aspecte care rezultă din actele medicale depuse la dosar. Din cauza acestor afecțiuni, inculpatul are uneori momente de impulsivitate și escaladează situațiile de criză și conflict.

Infracțiunile reținute în sarcina inculpatei #####.

Cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe împotriva persoanelor vătămate ##### și #####.

Și în privința inculpatei, cele două fapte de loviri sau alte violențe au fost reținute strict în baza declarațiilor persoanelor vătămate, declarații care au o valoare condiționată de coroborarea cu alte mijloace de probă, respectiv declarațiile inculpaților și actele medicale. Din certificatele medico-legale nu rezultă cine a avut calitatea de agresor și cine a avut calitatea de victimă; de asemenea nu rezultă nici cine a inițiat actele de agresiuni, în funcție de care să se stabilească calitatea de agresor și cea de victimă.

La dosar nu există alte probe directe din care să rezulte vinovăția inculpatei în privința faptelor de lovire. În plus, așa cum s-a arătat mai sus, persoanele vătămate ##### și ##### au negat că inculpații ar fi fost agresati, în aceste condiții fiind afectată credibilitatea declarațiilor pe care le-au dat în fața organelor judiciare, întărind și mai mult susținerea că declarațiile au fost interesate, fiind date "pro causa".

Elocventă este declarația persoanei vătămate ##### (căsăt. #####), care la data de 02.06.2021 a fost audiată în fața instanței de judecată, ocazie cu care, la finalul declarației, a recunoscut că "în cursul incidentului dintre noi și inculpați, doar mama mea i-a aplicat inculpatei ##### cu un par în zona ochiului."

Așadar, în privința inculpatei #####, rezultă că aceasta nu a avut calitatea de agresor, în realitate, inculpata fiind cea agresată de persoana vătămată #####, cu un cârlig/par, în zona capului, în acest sens fiind și concluziile certificatului medico-legal, inculpata prezentându-se la UPU cu un traumatism cranio cerebral minor. De asemenea, inculpata a fost lovită și în ale zone ale corpului, prezentând contuzie toracică, echimoze hemitorace bilateral, echimoza braț drept, leziunile fiind produse cu un corp dur.

În aceste condiții, se poate afirma că în cauză există un dubiu în ceea ce privește săvârșirea faptelor de lovire reținute în sarcina inculpatei, astfel se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia, orice îndoială trebuie interpretată în favoarea inculpatului (in dubio pro reo).

Așadar, se opinează că se impune achitarea inculpatei, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) Cod proc. pen. (fapta nu exista), pentru cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe, împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.

Cu privire la infracțiunea de violare de domiciliu, prev. de art. 224 alin. (1) Cod pen.

Potrivit declarației inculpatei, persoana vătămată ##### le-a cerut la un moment dat le-a cerut inculpaților să plece din curte, aceștia fiind de acord doar după ce aveau să ridice bidoanele respective, acela fiind momentul în care lucrurile au escaladat, iar persoana vătămată 1-a sunat pe tatăl său, care la rândul său le-a anunțat pe soția sa ##### și pe fiica sa #####, și pe care le-a trimis la locuința persoanei vătămate _____. Evident că după ce au ajuns la fața locului și numitele ##### și #####, plecarea din curtea persoanei vătămate ##### nu a mai fost posibilă, conflictul verbal transformându-se într-unul fizic.

Așadar, având în vedere contextul în care inculpata s-a aflat la locuința persoanei vătămate, cu privire la care a detaliat în secțiunea II. 1., și faptul că aceasta a intrat în curte împreună cu soțul său, având acordul persoanei vătămate, se apreciază că soluția de renunțare la aplicarea pedepsei prev. de art. 80-82 Cod pen. este suficientă pentru a realiza scopul pedepsei penale.

În ipoteza în care instanța va trece peste argumentele prezentate și va constata vinovăția inculpatei ##### pentru faptele de lovire și violare de domiciliu, în subsidiar, se solicită pronunțarea unei soluții cu renunțarea la aplicarea unei pedepsei, în condițiile art. 80-82 Cod pen. sau cu amânarea aplicării pedepsei în condițiile art. 83-90 Cod pen.

În privința aplicării dispozițiilor art. 80-82 Cod pen. sau a celor de la art. 83-90 Cod pen., solicită a fi avute în vedere împrejurările concrete în care s-au produs evenimentele și totodată circumstanțele personale ale inculpatei #####.

Referitor la împrejurările concrete în care s-au produs evenimentele (motivul prezentării, conduita persoanei vătămate #####, leziunile fizice suferite de inculpată în urma incidentului), solicită a fi avute în vedere

considerațiile expuse pe larg în secțiunea II a memoriului, cu ocazia solicitării subsidiare în ceea ce îl privește pe inculpatul #####, motiv pentru care nu înțelege să le reia în prezenta secțiune. Cu privire la circumstanțele personale, solicită să fie avute în vedere lipsa antecedentelor penale până la această vârstă și faptul că inculpata nu este cunoscută în comunitate ca fiind o persoană conflictuală, agresivă sau violentă.

Nu în ultimul rând, se arată instanței faptul că urmărirea penală s-a dispus la data de 17.09.2016, iar la data de 17.07.2018 s-a emis rechizitoriul. În prezent au trecut peste 5 ani și 6 luni de când s-a dispus începerea urmăririi penale, durată care nu este una rezonabilă.

În acest context, solicită a fi avute în vedere și dispozițiile art. 13 din Convenția europeană privind drepturile omului care stabilesc dreptul la un remediu efectiv, afirmând că „orice persoană ale cărei drepturi și libertăți, așa cum sunt ele exprimate în această Convenție, sunt încălcate, trebuie să beneficieze de un remediu efectiv în fața unei autorități naționale, chiar dacă încălcarea a fost comisă de persoane acționând în cadru oficial”. Depășirea duratei rezonabile a procesului penal în prezenta cauză trebuie să atragă și un remediu intern, aplicabil în fața instanțelor de judecată sesizate cu soluționarea cauzei, un astfel de remediu fiind aplicarea unei pedepse reduse.

CEDO, începând cu Hotărârea dată de Marea Cameră în cauza Kudla c. Poloniei, în 26.10.2000, a început să analizeze durata excesivă a procedurilor penale și prin prisma remediilor oferite de autoritățile naționale, raportat la prev. art. 13 din CEDO, referitor la dreptul la un remediu efectiv. Pe fondul acestui reviriment jurisprudențial, la data de 12.05.2004, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat Recomandarea 6, statele membre fiind invitate să creeze remedii naționale efective în cazul încălcării duratei rezonabile a procedurilor, în vederea evitării plângerilor la CEDO.

Ulterior, prin punctul 10 al Recomandării 3 din 2010, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a arătat că în cazul procedurilor penale, statele membre trebuie să examineze efectiv remediile care nu constau în plata unor despăgubiri materiale, cum este reducerea sancțiunii sau renunțarea la urmărirea penală, atunci când se constată durata excesivă a procedurilor.

Raportat la depășirea duratei rezonabile a procesului penal din prezenta cauză, se apreciază că soluția de renunțarea la aplicarea pedepsei sau cea de amânarea aplicării pedepsei reprezintă un remediu intern efectiv pentru încălcarea dreptului inculpatei de a obține judecarea cauzei sale într-un termen rezonabil.

Așadar, în raport de persoana inculpatei, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii (fără antecedente penale), de împrejurările în care faptele au fost comise, de depășirea duratei rezonabile a procesului, se apreciază că aplicarea unui avertisment este suficientă pentru a realiza scopul norme penale sau cel mult pronunțarea unei soluții cu amânarea aplicării pedepsei.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei.

În ipoteza în care instanța va trece peste argumentele prezentate, se solicită reducerea despăgubirilor acordare părților civile și reducerea cheltuielilor de judecată, solicitând a fi avute în vedere circumstanțele reale, precum și cele personale ale inculpaților, expuse mai sus în cuprinsul lucrării la solicitările subsidiare, (secțiunea II)

Potrivit certificatului medico-legal, ##### a suferit 8-9 zile de îngrijiri medicale, pentru care a solicitat daune morale în valoare de 10.000 lei, instanța acordându-i suma de 5000 lei. În măsura în care instanța va reține vinovăția inculpatului/inculpaților solicită reducerea daunelor acordate de la suma de 5000 lei la suma de 1000 lei, având în vedere împrejurările concrete în care faptele s-au comis, acțiunea provocatorie a victimei ##### la care a făcut referire mai sus, care și-a chemat "ajutoare", prezența persoanelor vătămate ##### și ##### la fața locului conducând la escaladarea conflictului. De asemenea, trebuie avută în vedere și declarația nesinceră a acestei persoane vătămate care nu a recunoscut agresiunile exercitate asupra inculpatei #####, care rezultă fără putință de tăgadă din însăși declarația fiicei sale, Lakatis #####. Pentru acest motive, consideră că este justă doar acordarea sumei de 1000 lei.

Potrivit certificatului medico-legal, ##### (căsăt. #####) a suferit 2-3 zile de îngrijiri medicale, pentru care a solicitat daune morale în valoare de 5.000 lei, instanța acordându-i suma de 3000 lei. În măsura în care instanța va reține vinovăția inculpatului/inculpaților se solicită reducerea daunelor acordate de la suma de 3000 lei la suma de 500 lei, având în vedere împrejurările concrete în care faptele s-au comis, acțiunea provocatorie a victimei ##### la care a făcut referire mai sus, care și-a chemat "ajutoare", prezența persoanelor vătămate ##### și ##### la fața locului conducând la escaladarea conflictului. Trebuie avut în vedere și numărul redus de îngrijiri medicale, respectiv 2-3 zile, mult mai puțin decât leziunile suferite de inculpata ##### de 4-5 zile de îngrijiri, aproape duble. Pentru acest motive, consideră că este justă doar acordarea sumei de 500 lei.

În ceea ce privește partea civilă ##### solicită respingerea cererii de acordare a daunelor morale pentru amenințare, ca fiind neîntemeiată, având în vedere conduita provocatorie a acestei persoane vătămate, atitudinea acestei victime fiind cea care a condus la escaladarea conflictului și la agresiunile fizice reciproce

dintre părți. În măsura în care această persoană s-ar fi temut în mod real de inculpatul #####, nu și-ar fi chemat ajutoare la fața locului, ar fi apelat direct serviciul 112 și eventual ar fi încercat aplanarea conflictului, nicidecum escaladarea lui.

Reducerea cheltuielilor de judecată la care au fost obligați inculpații către părțile civile, de la suma de 6000 lei la suma de 3000 lei.

Raportat la complexitatea cauzei în ceea ce privește latura civilă, consideră că suma de 6000 lei este o sumă excesivă pentru a fi acordată cu titlu de cheltuieli de judecată, în condițiile în care nu s-au solicitat probe pe latura civilă și nici nu s-au administrat astfel de probe, în cauză fiind audiate persoanele vătămate și martorii propuși de inculpați pe latură penală.

În data de 29 iunie 2022 s-a depus un memoriu din partea inculpaților ##### și #####.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul ##### emis la data de 17.07.2018, inculpații au fost trimiși în judecată pentru următoarele infracțiuni:

> Inculpatul #####:

1. Furt calificat, împotriva persoanei vătămate #####, faptă prev. de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (2) lit. b) Cod pen.
  2. Loviri sau alte violențe, împotriva persoanei vătămate #####, faptă care a cauzat leziuni de 8-9 zile îngrijiri medicale, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.,
  3. Loviri sau alte violențe, împotriva persoanei vătămate #####, faptă care a cauzat leziuni de 2-3 zile îngrijiri medicale, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.,
  4. Amenințare, împotriva persoanei vătămate #####, prev. de art. 206 alin. (1) Cod pen.,
- Cu reținerea art. 38 alin. (1) Cod pen. - concurs real de infracțiuni

> Inculpata #####:

1. Loviri sau alte violențe, împotriva persoanei vătămate #####, faptă care a cauzat leziuni de 8-9 zile îngrijiri medicale, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.,
  2. Loviri sau alte violențe, împotriva persoanei vătămate #####, faptă care a cauzat leziuni de 2-3 zile îngrijiri medicale, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.,
  3. Violare de domiciliu, împotriva persoanei vătămate #####, prev. de art. 224 alin. (1) Cod pen.,
- Cu reținerea art. 38 alin. (1) Cod pen. - concurs real de infracțiuni

În privința infracțiunilor de loviri sau alte violențe, amenințare și violare de domiciliu a intervenit prescripția răspunderii penale ca efect al Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018, împlinindu-se termenul general de prescripție.

Prescripția răspunderii penale este o instituție de drept penal material, prin urmare se vor aplica regulile legii penale mai favorabile atât în ceea ce privește termenele, cât și în ceea ce privește cauzele de întrerupere sau suspendare.

Prin urmare, fiind o instituție de drept penal substanțial, aplicarea mecanismului legii penale mai favorabile trebuie să țină seama de Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372 din 20 mai 2014) prin care a statuat aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

Prin decizia nr. #### din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 25.06.2018), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională, deoarece respectivele dispoziții legale „31. (...) sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma «oricărui act de procedură» din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale”.

Prin Decizia nr. #### din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 9 iunie 2022), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale în ansamblul lor.

Decizia Curții Constituționale nr. 297/2018 are natura juridică a unei decizii simple/extreme, care alterează activitatea substanțială a normei unice pe care textul o conține, în sensul că, până la data modificării prevederilor art. 155 alin. (1) Cod penal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2022, respectivul text normativ nu a reglementat un caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale, deoarece unica soluție legislativă pe care textul a reglementat-o de la intrarea sa în vigoare la data de 1 februarie 2014 intră sub puterea general obligatorie a declarației de neconstituționalitate exprimate ca atare prin actul de jurisdicție constituțională.

Astfel, se apreciază eronată analiza efectuată în ##### Parchetului General nr. 1470/C/1364/III-13/2022 din

10.06.2022 privind criteriile unitare de aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr. 358/2022 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022, prin care se ajunge la concluzia că actele de procedură îndeplinite în perioada 1 februarie ##### # ## iunie 2018 și-au produs efectele de întrerupere a cursului termenului de prescripție.

În prezenta cauză, legea penală mai favorabilă evaluată în mod global este cea cuprinsă între data de 25 iunie 2018 (data publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei nr. ####/2018) și data de 30 mai 2022 (data intrării în vigoare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022).

Prin urmare, dispozițiile art. 155 alin. (1) Cod penal ce nu includea vreo cauză de întrerupere a cursului termenului de prescripție, reprezintă lege penală mai favorabilă în prezenta cauză, iar prescripția specială nu va opera, prescripția răspunderii penale urmând a fi evaluată prin raportare la termenele prevăzute de art. 154 Cod penal.

În ceea ce privește infracțiunea de amenințare, prevăzută de art. 206 alin. (1) Cod penal aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amenda, termenul general de prescripție a răspunderii penale fiind, potrivit art. 154 alin. (1) lit. e) Cod penal, de 3 ani. La data de 17.09.2016 a început să curgă termenul general al prescripției răspunderii penale de 3, care s-a împlinit în data 16.09.2019.

În ceea ce privește infracțiunea de loviri sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. (2) Cod penal, aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani sau cu amenda, termenul general de prescripție a răspunderii penale fiind, potrivit art. 154 alin. (1) lit. d) Cod penal, de 5 ani. La data de 17.09.2016 a început să curgă termenul general al prescripției răspunderii penale de 5 ani, care s-a împlinit în data 16.09.2021.

În ceea ce privește infracțiunea de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 alin. (1) Cod penal, aceasta este pedepsită cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau cu amenda, termenul general de prescripție a răspunderii penale fiind, potrivit art. 154 alin. (1) lit. d) Cod penal, de 5 ani. La data de 17.09.2016 a început să curgă termenul general al prescripției răspunderii penale de 5 ani, care s-a împlinit în data 16.09.2021.

În consecință, în privința infracțiunilor de amenințare, loviri sau alte violențe și violare de domiciliu se impune soluția de încetarea procesului penal pornit, ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale. Examinând cauza prin prisma motivelor de apel invocate, precum și sub toate aspectele de fapt și de drept, astfel cum prevede art. 417 alin.2 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

Având în vedere și precizarea inculpaților prin care au arătat că solicită continuarea procesului penal în scopul pronunțării unor soluții de achitare, Curtea reține că în mod judicios a reținut instanța de fond soluționând cauza că din probele administrate (plângerile și declarațiile persoanelor vătămate, declarațiile suspectilor/inculpaților, declarațiile martorilor, certificatele medico-legale, procesul verbal de cercetare la fața locului, fișă intervenție, etc) rezultă dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpații au săvârșit infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată.

Din probele administrate rezultă următoarea stare de fapt:

În după-amiaza zilei de 17.09.2016, în jurul orelor 15:00, cei doi inculpați, ##### și #####, s-au deplasat la locuința persoanei vătămate, #####, unde au declanșat un conflict cu persoanele vătămate ##### și ##### și ##### (#####) #####, pornind de la împărțirea unor bunuri comune ale părinților.

Persoanele vătămate nu au fost de acord cu împărțirea bunurilor până la revenirea la domiciliu și a martorului #####, nepotul inculpatului #####, inculpații, fără acordul persoanelor vătămate au deschis ușa beciului de unde inculpatul ##### a scos trei butoaie de plastic pe care le-a dus până pe trotuar, în fața casei.

Pe acest fond tensionat, inculpații ##### și ##### le-au lovit pe persoanele vătămate ##### și ##### (#####) #####, cauzându-le leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 8-9 zile de îngrijiri medicale, respectiv 2-3 zile.

Inculpatul ##### i-a adresat amenințări persoanei vătămate #####, spunându-i că îi va incendia locuința, fapt care i-a trezit persoanei vătămate temeri.

În sarcina inculpatei ##### s-a reținut și infracțiunea de violare de domiciliu pentru că a intrat în curtea persoanei vătămate ##### fără a avea consimțământul persoanei vătămate și la solicitarea acesteia a refuzat să plece, angrenându-se în conflictul mai sus descris.

Raportat la infracțiunea de furt calificat Curtea reține următoarele:

Inculpații și persoanele vătămate sunt rude, iar în imobilul situat în loc. Deja, nr. 94 locuiesc persoana vătămată ##### cu soțul ei #####.

Imobilul a aparținut defunctei #####, mama inculpatului #####, respectiv bunica numitului #####, dreptul de proprietate asupra imobilului fiind transmis în cursul anului 2014, prin moștenire și partaj voluntar, nepotului, ceea ce a generat nemulțumirea inculpatului #####.

Partea vătămată ##### a declarat că inculpații, în 17.09.2016, au venit la ea acasă și i-au solicitat să împartă din bunurile care au rămas de la defunctul #####, au solicitat cheile de la beci, iar partea vătămată

a refuzat să le dea considerând că ar fi necesar ca acele bunuri să se împartă și în prezența soțului ei, care la acel moment era plecat la muncă în Germania. În acest context, inculpații au spart lacătul de la beci și au scos un număr de trei bidoane din plastic în curte, iar două dintre acestea le-au scos în fața porții, în drum (f.31, dos.up, fotografii cu lacătul - f.16-17, dos.up). Persoana vătămată ##### relatează că a văzut inculpații în beci, deși sora ei, partea vătămată #####, le-a spus că nu au dreptul să ia butoaiele (f.220, inst.fond).

Inculpatul recunoaște inițial că a plecat acasă cu un bidon de plastic și o cadă din lemn întrucât îi aparțineau acele bunuri, fiindu-i împărțite de numitul ##### (f.41.dos.up), ulterior se răzgândește și declară că nu le-am sustras părților vreun bidon de plastic sau cadă de lemn, aceste bunuri există încă la locuința situată în Deja, nr.94, ju. ##### și precizez că aceste bunuri au fost cumpărate de către mine (f. 45, dos. up). Inculpata ##### relatează: întrucât nu am vrut să plecăm fără a duce ceva, soțul meu a scos câteva bidoane de plastic afară din curte (f.44, verso), iar ulterior, la distanță de 4 luni de la prima declarație precizează că soțul a luat un bidon de plastic pe care a vrut să-l scoată la poartă dar a fost oprit de agresori....bidonul respectiv a fost cumpărat de soțul meu și la adresa respectivă se află aproximativ 20 de bidoane similare (f.56, dos.up).

Partea vătămată ##### l-a văzut pe ##### că a început să scoată din curte câteva bidoane de plastic pe care ulterior a vrut să le ducă acasă (f. 25 verso, dos.up), iar partea vătămată ##### când a intrat în curte i-a văzut pe ##### și ##### în pivniță cum luau bunuri și intenționau să le ducă acasă (f.27 verso, dos.up).

Martorul ##### explică că în fața porții se aflau două bidoane de plastic, iar în curte o cadă de plastic, care ulterior au fost duse de ##### acasă (f. 58 verso, dos.up).

Curtea reține că acele bidoane se aflau în pivnița imobilului situat în loc. Deja, nr. 94, ai cărui proprietari sunt persoana vătămată ##### și soțul ei ##### (f.37-38, dos.up). Din coroborarea declarațiilor reiese în mod neechivoc că inculpații, au intrat, fără voia persoanei vătămate #####, în beci și au luat trei butoaie, iar două dintre ele le-au scos în drum, iar ulterior le-au dus acasă.

Obiectul material al infracțiunii de furt este bunul mobil corporal care are o minimă valoare economică și se află în proprietatea, posesia sau detenția altuia. Potrivit art.916, alin.1, Cod civil, posesia este exercitarea în fapt a prerogativelor dreptului de proprietate asupra unui bun de către persoana care îl stăpânește și care se comportă ca un proprietar. Incriminarea faptei de furt constituie un mijloc de drept penal pentru ocrotirea, chiar numai a posesiei, ca stare de fapt, indiferent dacă posesiunea este de bună sau rea-credință, viciată sau neviciată. În varianta descrisă în art. 228, alin.2, Cod penal, subiectul activ al infracțiunii poate fi o persoană care are în total sau în parte, un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului sustras, cum este cazul coproprietarului care sustrage bunul indiviz aflat în posesiunea altuia. Împrejurarea că bunurile ar face parte dintr-o moștenire, iar inculpatul ##### și persoanele vătămate ar fi comoștenitori este irelevantă din perspectiva infracțiunii de furt, întrucât norma penală protejează posesia sau detenția legitimă, chiar dacă bunul ar aparține în întregime făptuitorului (art. 218 al. 2 din C.pen.).

Prin urmare, raportat la cele expuse anterior, Curtea reține că persoana vătămată ##### este posesoarea bunurilor sustrate de către inculpat prin violarea domiciliului acesteia.

Astfel, în mod corect a reținut instanța de fond că fapta inculpatului #####, care în data de 17.09.2016, prin violare de domiciliu, a sustras dintr-o dependență a locuinței părții vătămate ##### trei bidoane de plastic întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 228, alin.1, art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal.

Raportat la cele două infracțiuni de loviri sau alte violențe, împotriva persoanelor vătămate ##### și #####, prev de art.193 alin.(2), Cod penal, Curtea reține următoarele:

Partea vătămată ##### nu le-a permis inculpaților să intre să ia butoaiele pe care le doreau, dar cu toate acestea cei doi au spart lacătul de la beci și au intrat pentru a lua respectivele butoaie. Partea vătămată, în acest timp l-a sunat pe tatăl său și i-a explicat ce se întâmplă. Acesta și-a sunat soția, care era împreună cu cealaltă fiică, #####, și i-a spus să meargă acasă la fiica lor, #####. Astfel, prima dată a ajuns la locuința părții vătămate #####, sora acesteia, #####. Conflictul a început între inculpat și partea vătămată _____. Aceasta i-a întrebat de ce nu au așteptat până sosește acasă și cumnatul ei pentru a împărți bunurile, moment în care inculpatul a început să o lovească cu pumnii. Ulterior acestui moment a sosit și mama celor două fete, care văzând conflictul, pentru a-și apăra fiica a luat cârligul de la fântână și s-a îndreptat spre cei doi inculpați, dar inculpata i-a prins cârligul și inculpatul a prins-o pe mama fetelor din spate, iar aceasta a căzut pe scări. Conflictul a continuat față de părțile vătămate ##### și _____, inculpații lovindu-le cu pumnii sau cu alte obiecte contondente. Aceste aspecte reies din coroborarea declarațiilor persoanelor vătămate cu certificatele medico-legale existente la dosarul cauzei, precum și cu declarația martorului _____, care atunci când a ajuns, a văzut că fiica și soția sa primeau îngrijiri medicale de la personalul din ambulanța sosită la fața locului, timp în care cei doi

inculpați se certau cu șeful de post.

În urma acestor conflicte, persoanelor vătămate ##### și ##### (#####) #####, li s-au cauzat leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 8-9 zile de îngrijiri medicale, respectiv 2-3 zile.

Curtea reține că inculpatul a atacat-o inițial pe partea vătămată #####, iar în baza unei alte rezoluții infracționale, când a apărut partea vătămată ##### care a intervenit să o apere pe fiica sa, între aceasta și inculpat a izbucnit un alt conflict. Prin urmare, Curtea constată că în mod corect a reținut instanța de fond că inculpatul ##### a săvârșit două infracțiuni de loviri sau alte violențe prev. de art.193, Cod Penal.

În ceea ce o privește pe inculpata #####, din coroborarea declarațiilor celor două surori prezente de la început la fața locului rezultă că aceasta a intrat în conflict cu ##### și ##### doar când a sosit #####.

Cu privire la solicitarea inculpaților de a se reține o singură infracțiune de lovire și alte violențe în formă continuată, Curtea reține din dinamica evenimentelor, printre altele, că inculpații au agresat persoanele vătămate pe măsură și în funcție de opoziția acestora față de acțiunea de sustragere de bunuri și de cea de violare de domiciliu, astfel încât nu se conturează o rezoluție unică și inițială de agresare a persoanelor vătămate.

Curtea reține că inculpatul a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 206 Cod penal, probele confirmând faptul că acesta a amenințat că va sparge geamurile și va incendia locuința părții civile #####, fapt care i-a cauzat acesteia o temere reală, inculpatul având un comportament agresiv (f. 32, dos.up). Comportamentul agresiv al inculpatului reiese și din faptul că atunci când martorul ##### la fața locului inculpatul se certa cu șeful de post, precum și din declarațiile persoanelor vătămate care amintesc că acesta înjura și amenința fără oprire.

Cu privire la prescripția răspunderii penale, Curtea reține că prin Decizia CCR ##### s-a decis că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale, iar în paragraful 73 din decizie s-a reținut că în consecință, Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale. Decizia nr. ###/2022 este în același timp o decizie de interpretare originară a Deciziei nr. ###/2018 prin care s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională. Interpretarea originară și considerentele Deciziei nr. ###/2022 relevă trăsăturile de lege penală mai favorabilă a Deciziei nr. ###/2018, în accepțiunea art. 5 din C.pen., de vreme ce prin efectele deciziei au fost înlăturate cauzele de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale; or, aceste efecte juridice se răsfrâng imediat și pe deplin asupra instituției prescripției răspunderii penale, instituție de drept substanțial, și face ca răspunderea penală să se prescrie în termenul general de prescripție. Întrucât Decizia nr. ###/2018 modifică, în favoarea inculpaților, condițiile generale de tragere la răspundere penală, decizia nr. ###/2018 dobândește caracterul unei norme penale mai favorabile. Totodată, având în vedere caracterul constituțional al retroactivității normei penale mai favorabile, va trebui să concluzionăm că norma penală care a înlăturat cauzele de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale a traversat întreg procesul pendinte, astfel că termenele de prescripție a răspunderii penale pentru faptele ce constituie obiectul judecății au început să curgă de la data săvârșirii lor, respectiv 17 septembrie 2016, iar pentru infracțiunile de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen., amenințare prev. de art. 206 al. 1 din C.pen. și violare de domiciliu prev. de art. 224 al. 1 din C.pen., termenele de câte 5 ani, socotite în condițiile art. 254 al. 1 lit. d din C.pen., s-au împlinit la data de 16 septembrie 2021. Cu privire la infracțiunea de furt calificat prev. de art. 228 – art. 229 al. 2 lit. b din C.pen. reținută în sarcina inculpatului ##### și dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, termenul de prescripție generală de 8 ani, socotit în condițiile art. 154 al. 1 lit. c din C.pen., nu s-a împlinit; în raport de acest inculpat și de această faptă urmează să fie menținută soluția de condamnare la pedeapsa de 2 ani închisoare, pedeapsă individualizată la minimul special prevăzut de lege. Cu privire la dispoziția de condamnare, Curtea reține gravitatea faptei, nu atât cu privire la valoarea bunurilor ce constituie obiectul material al infracțiunii, cât a modului de săvârșire a faptei și a scopului urmărit, respectiv de a-și face dreptate singur, în fața persoanelor vătămate care nu au reușit să formuleze o veritabilă opoziție. Vom menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 2 ani închisoare, apreciind că și fără executarea pedepsei inculpatul a înțeles gravitatea faptei și nu va săvârși noi infracțiuni.

În ceea ce privește latura civilă a prezentului dosar, Curtea constată că în cauză s-au constituit părți

civile ##### cu suma de 10.000 lei, ##### (#####) ##### cu suma de 5000 lei și ##### cu suma de 5000 lei, daune morale.

La aprecierea cuantumului despăgubirilor morale trebuie să se aibă în vedere anumite criterii precum: criteriul echității care presupune existența unei corespondențe între prejudiciul încercat și dimensiunea despăgubirii; criteriul referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv; criteriul referitoare la importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate. Toate aceste criterii trebuie să conducă la stabilirea unei sume care să reprezinte o justă și reală despăgubire a părții civile, cu efect de satisfacție și să nu constituie o sancțiune excesivă pentru autorul faptei prejudiciabile ori venituri necuvenite pentru părțile civile.

Astfel, Curtea reține că raportat la consecințele faptelor infracționale asupra părților civile (#####, 8-9 zile de îngrijiri medicale, ##### (#####) #####, 2-3 zile îngrijiri medicale, ##### nu a fost agresată fizic, dar a fost traumatizată de scandalul desfășurat în curtea sa și de amenințările inculpatului #####), instanța de fond, în mod justificat a acordat daune morale pentru ##### suma de 5000 lei, pentru #####(#####) ##### suma de 3000 lei și pentru ##### suma de 1000 lei.

Prin urmare, în baza art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală vom admite apelul declarat de către inculpații ##### Francis și ##### împotriva sentinței penale nr. ##/4.02.2022 pronunțată de Judecătoria Jibou, pe care o vom desființa cu privire la soluționarea laturii penale în ceea ce privește infracțiunile de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen., amenințare prev. de art. 206 al. 1 din C.pen. și violare de domiciliu prev. de art. 224 al. 1 din C.pen. și rejudecând în aceste limite,

În baza art. 396 alin. 6 din C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f din C.p.p. vom înceta procesul penal față de inculpatul ##### pentru săvârșirea celor două infracțiuni de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen. și a infracțiunii de amenințare prev. de art. 206 al. 1 din C.pen., întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Vom menține dispoziția de condamnare a inculpatului ##### la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal. Vom menține dispozițiile privind suspendarea executării pedepsei.

În baza art. 396 alin. 6 din C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f din C.p.p. vom înceta procesul penal față de inculpata ##### pentru săvârșirea celor două infracțiuni de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen. și a infracțiunii de violare de domiciliu prev. de art. 224 al. 1 din C.pen., întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Vom menține restul dispozițiilor din sentința apelată.

În baza art. 275 al. 1 pct. 3 lit. b din C.p.p. obligă inculpații, fiecare, la plata sumei de 300 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare din apel.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

În baza art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală admite apelul declarat de către inculpații ##### Francis și ##### împotriva sentinței penale nr. ##/4.02.2022 pronunțată de Judecătoria Jibou, pe care o desființează cu privire la soluționarea laturii penale în ceea ce privește infracțiunile de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen., amenințare prev. de art. 206 al. 1 din C.pen. și violare de domiciliu prev. de art. 224 al. 1 din C.pen. și rejudecând în aceste limite,

În baza art. 396 alin. 6 din C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f din C.p.p. încetează procesul penal față de inculpatul #####, fiul lui ##### și ###, născut la data de ##### în Deja, #####, având CNP #####, domiciliat în #####, nr. 185, #####, cetățean român, pentru săvârșirea celor două infracțiuni de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen. și a infracțiunii de amenințare prev. de art. 206 al. 1 din C.pen., întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Menține dispoziția de condamnare a inculpatului ##### la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1, art. 229 alin. 2 lit. b Cod penal.

Menține dispozițiile privind suspendarea executării pedepsei.

În baza art. 396 alin. 6 din C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. f din C.p.p. încetează procesul penal față de inculpata #####, fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în Sălăgiș, #####, având CNP #####, domiciliată în #####, nr. 185, #####, de cetățenie română, pentru săvârșirea celor două infracțiuni de lovite și alte violențe prev. de art. 193 al. 1 și 2 din C.pen. și a infracțiunii de violare de domiciliu prev. de art. 224 al. 1 din C.pen., întrucât a intervenit prescripția

răspunderii penale.

Menține restul dispozițiilor din sentința apelată.

În baza art. 275 al. 1 pct. 3 lit. b din C.p.p. obligă inculpații, fiecare, la plata sumei de 300 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare din apel.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziția părților și a procurorului, azi, 15 iulie 2022

PREȘEDINTE

#####-#####

JUDECĂTOR

#####

GREFIER

#####-#####

Red. #####/M.N.

4 ex./15 iulie 2022

Jud.#####-#####